

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kalnæs (SF):

Vi har meget hårdt brug for at få en ny undergrundslov. Den gamle, som vi har, er efter SFs mening helt ubrugelig, og det er der vist almindelig enighed om.

Det lovforslag, der foreligger, er sådan set et lovforslag, der kan bringes til at fungere udmærket, danne et udmærket grundlag for nye bevillinger til efterforskning af olie og gas, hvis der bare er politisk vilje til at udstede nogle rimelige bevillinger. Det er også sådan, at i betænkningen om lovforslaget er det blevet slået fast, at der i efteråret vil blive gennemført en helt generel beskatning af fortjenesterne på olie- og gasindvindingen, og der er angivet nogle grundlæggende principper for denne beskatning, som vi fuldt ud kan tilslutte os. Af disse grunde kan vi ikke stemme imod dette lovforslag.

På den anden side er der dele af lovteksten og af bemærkningerne, som giver særretigheder til A. P. Møller, og som er tæt forbundet med den aftale med A. P. Møller, som er blevet indgået. Den tager vi meget stærkt afstand fra, og derfor kan vi heller ikke stemme for lovforslaget, så vi vil undlade at stemme.

Waldorff (VS):

Ja, så skal det afgøres, det, som det tog snart flere år at få forhandlet sig til rette med A. P. Møller om, i en situation, hvor der i øvrigt i befolkningen er en vældig stor – måske en af de største, man har set i mange år – opbakning bag regeringen og socialdemokratiet, og det samme er tilfældet i fagbevægelsen, omkring at få en energipolitik, som muliggjorde en langsigtet planlægning, at få en sådan kontrol med de danske energireserver, at man ud over denne langsigtede energiplanlægning også kunne sikre sig, at den økonomiske gevinst havnede hos skatteyderne, som for en væsentlig del jo er lønarbejdere. Og på et tidspunkt, hvor man så oven i købet i den danske energiadministration er nået så langt, har lært så meget, har draget så mange erfaringer af andre landes arbejde med oliepolitik, at man faktisk har vist sig at

være i stand til at udforme en perspektivrig og fremsynet undergrundslov, lige præcis i den situation vælger regeringen at smide håndklædet i ringen, meddele et teknisk knockout og underskrive en aftale, ifølge hvilken man på forhånd ved, at man ikke har sikkerhed for i den værste tænkelige energiforsyningssituation, at man på lang sigt kan råde over de danske energireserver. Det er faktisk situationen i dag.

Men for socialdemokratiet har det selvfølgelig været et afgørende spørgsmål, hvad man kunne have gjort i stedet for at smide håndklædet i ringen, og her har man så afvist nationalisering, bl. a. med henvisning til, at her var man jo afhængig af disse både småborgerlige og småtskårne partier, som man skal bruge til at skabe sig et flertal for alle mulige ting. Men det udelukkede faktisk ikke, at regeringen så undersøgte f. eks. de muligheder, som det radikale venstre havde nævnt på et meget tidligt tidspunkt. Man kunne jo have taget de radikale på ordet simpelt hen – hvis man i øvrigt kunne finde det – og have undersøgt muligheden for en erstatningsfri regulering, hvor man krævede en umiddelbar tilbagelevering af de arealer, hvor der ikke var gjort fund af kulbrinter. Det var den formulering, som fru Lone Dybkjær benyttede i efteråret, da diskussionen gik højt. Det var de radikales model til en løsning.

Så kunne man måske have forventet, da det nu har stået på så længe, at man i energiministeriet havde haft tid til at undersøge den mulighed. Det spurgte vi faktisk om i det, der hedder spørgsmål 8 vedrørende undergrundsloven:

»Vil det foreslåede indgreb i eneretsbevilningen ikke stadig være en erstatningsfri regulering, selv om § 1 ændres således, at retten til efterforskning og indvinding bortfalder for hele arealet den 1. januar 1982, bortset fra de i § 2 nævnte undtagelser?«

Og det var præcis dér, hvor der enten var en indvinding i gang, eller hvor der var gjort fund, eller hvor man havde spor af kulbrinter. Dette var de radikale betingelser.

Og der kommer det meget korfattede, men ret præcise svar fra energiministeren:

»Jeg finder det hverken muligt eller formålstjenligt at udtale mig om karakteren af et hypotetisk indgreb.«